

מסורת הש"ס

א) מנחה (טו) ז' ויבין סו: סנטות כו. נסבות דגו: א) ופי' משלך תפוסת דיה רפ"ח (ו) ופי' מ"ש על הללון פסחים י"ג (ז) נב"ל: ופ"ח (ח) כי מ"י וכו' הר"ל דק' ונל"ה וכו' עד מהלך ה"י ג"כ (ז) ר"ל.

הורגה אור השלם

1 וכל אשר יפל עליו מותם בטומה וטמא טבל בלי עץ או בגד או עור או שק עץ כל כלי אשר יעשה נטלאת כהם במים ויבא וטמא עד הערב וטוהר ויורגו או לב לא תלבש שעטנו צמר ופשתים חזרו: דברים כ"ב א

גליון הש"ס

ת"ס"י"ה שכן כפ"ט וכו' ולא נגעים בראי' בת"כ. ומסרה כן חמני' רפ"ח דנגעים:

מוסף רש"י

מנין לרבות צמר גמלים כו. דמטמא נגעים ופ"ח (ז) נב"ל: ופ"ח (ח) כי מ"י וכו' הר"ל דק' ונל"ה וכו' עד מהלך ה"י ג"כ (ז) ר"ל.

רבינו תנאל

ואמרינן דר' ביה רבא מהורא ויחזיקהו דב"י. ואמר רב נחמן בר יצחק אהא דתנא רבי יוחנן ישמעאל תרואל ונאמר נגדים תת ופרט לך הכותב באחד מהן צמר ופשתים אף כל צמר ופשתים.

במה מדליקין פרק שני שבת

מאן כגד דכתיב בשרצים. או ריבויא הוא: דמינא ל"ג. דלא ממניחא היא היכי פליג עליה אב"י ואמר מיעבד ליה לשלש על שלש הא תנא מני בהדיא שלשה על שלשה בשאר נגדים מניין אלא דרשא דרנא היא: גלי רחמנא בנגעים. דרבייה מן והכגד וה"ה לשרצים דכיון

מנא ליה נפקא ימאוי בגד דתניא בגד אין לי אלא בגד אשלישה על שלשה בשאר נגדים מניין ת"ל או בגד ואב"י האי או בגד מאי עביד ליה מיעבד ליה לרבות שלש על שלש בצמר ופשתים דמטמא בשרצים ורבא גלי רחמנא גבי נגעים והוא הדין לשרצים ואב"י איכא למיפרך מה לנגעים שכן שתי וערב מטמא בהם ואידך אי ס"ד נגעים חמירי לכתוב רחמנא גבי שרצים וליתו נגעים מנייהו ואידך נגעים משרצים לא אתו דאיכא למיפרך מה לשרצים שכן מטמא בכעדרשה א"אמר אב"י האי תנא דבי רבי ישמעאל מפי' מאידך תנא דבי ר' ישמעאל רתני דבי רבי ישמעאל בגד אין לי אלא בגד צמר ופשתים מניין לרבות צמר גמלים וצמר ארנבים נוצה של עוים והשירין והכלך והסריקין תלמוד לומר או בגד רבא אמר כי לית ליה דלך תנא דבי רבי ישמעאל בשאר נגדים שלש על שלש שלשה על שלשה אית ליה והא רבא הוא דאמר שלשה על שלשה בשאר נגדים לרשב"א אית ליה תנא דבי רבי ישמעאל לית ליה הדר ביה רבא מההיא ואב"א א"ה רב פפא אמרה רב פפא אמר אף כל לאתווי כלאים כלאים בהדיא כתיבי ביה ז'לא תלבש שעטנו צמר ופשתים יהדיו ס"ד אמונא ה"מ דרך לבישה אבל בהעלאה כל תרי מיני אסור ולאן ק"ו הוא ומה לבישה דקא מיתתני כולי גופיה מכלאים אמרת צמר ופשתים אין מדיי אחרניא לא העלאה לא כ"ש אלא דרב פפא י'בדותא היא רב נחמן בר יצחק אמר אף כל

בו.

נפקא ליה מאו בגד דתניא בגד בו. פירש בקונטרס דלא גרסינן דתניא דלא בריתא היא היכי פליג אב"י ולאו פירכא היא דהא אב"י מודה דלא אחא לרבות שאר נגדים לאידך תנא דבי רבי ישמעאל כדאמר אב"י גופיה כסמון והיינו היא בריתא גופיה דלקמן אלא שקילתה רבא והא דקאמר לאב"י האי או מאי עביד ליה היינו אליבא דרשב"א והיך תנא דבי רבי ישמעאל אכל לאידך תנא דבי ר' ישמעאל אחא או לרבות שאר נגדים אפי' לשלש על שלש כדפריש' לעיל וילרנא דאמר לאידך תנא דבי רבי ישמעאל לא מרבה שאר נגדים אלא לשלשה על שלשה לא מפי' האי תנא דבי רבי ישמעאל מאידך וה"ו דהוה מני' למיעבד הכא ורבא האי או לכן תנא דבי ר' ישמעאל מאי עביד ליה דלא פליגי אב"י ורבא אלא אליבא דרשב"א וכמו שדורש אב"י כן ר' יצחק לחדש רבא אליבא תנא דבי ר' ישמעאל דהכא:

תלמוד א"ש או בגד. תימנה דלקמן בפרק כמה אשה יולאה (דף סג): דרשין מאו בגד דאריג כל שהוא טמא וכי מינחא שקוליה הם ויבואו שניהם מ"מ כי פריך ואב"י האי או בגד מאי עביד ליה לימא דאליטריך לאריג כל שהוא אפי' אם נמחק שם ספרים דכתיב בהן או בגד ויגרום דליף מאו כנגד פשתים דכתיב גבי נגעים ענינא לרבא דליף שרצים מנגעים על ידי דגלי רחמנא וה"ה לענין אריג כל שהוא אלא לאב"י מאי איכא למימר: מה אנגעים שכן שתי וערב בטמא בהן. אכל בשרצים לא כדאמר בפרק כמה אשה (לקמן דף סד). יכול שאני מרבה את החבילים ואת המשחות מ"ל שק מה שק טווי ואריג אף כל טווי ואריג: א"ה ס"ד נגעים חמירי. הא ודאי דנגעים חמירי אלא מפרי' הר"ם דה"ק א"י ס"ד דקאמרת דלא בגד לרבות ג' על ג' בלמך ופשתים חמירי:

שבן כפ"ט בכעדרשה. ורבא אפי' דפירכא גמורה היא לא חשיב ליה דלא הוה אלא גילוי מילתא בעלמא דגלי רחמנא בנגעים דג' על ג' קרוי בגד בלמך ופשתים והוא הדין בשרצים והקשה ה"ד יעקב מקורבי"ל הקדוש וינחא ק"ו (בב"ב) ועבד דטבור בשרצים טמא בנגעים ג' על ג' טמא בשרצים אינו דין טמא בנגעים ויש לומר דכלים ויכחו שמטמא בשרצים ולא בנגעים אף אי אציא ג' על ג' וכי תימא מה לכלים שכן אין מטמאין ואין נעשין אכל המת במחובר דג' על ג' נמי אין נעשה אכל כיון דלית בה פתח טמא אי נמי שק יוציא אי נמי בגד לבוע ובגד נכרי יוציא שטמא בשרצים ואלא בנגעים כדאמר בת"כ ואת"ה דהכא משמע דעדה הוה פחות מנגרים ותימנה לר"י כפסחים בריש אלו דברים (ד' סו): קאמר מלוצר חמור מבעל קרי שכן טעון פריעה ופרימה והרבה בעל קרי כעדה ותימנה אי לא משמעיה מסבא אין להקשות דאיכא למימר דעדה ענה כדמרדד לה הוה רחבה טפי מגרים:

בגנין ר"ב צ"ב נפ"י. וז"ל אמר גמלים אמאי לא הוה בכלל אמר ומה לר' ריבוי וי"ל דקתם אמר הוא של כבשים אכל של גמלים לא איקרי אמר אלא אמר גמלים וכן שאר אמר והואיל דיש להם שם לוי איצטרך ריבוי כדאמר באלו טרפות (וחילין דף סב): אובי ולא אובי כוחלית: ונוצה ש"י ע"ה. תימנה מאי איצטרך ריבוי לנזפה של עוים הא כתיב שק בהדיא בקרא וסק הוה מדבר הבא מן העוים דמנוחה בפרק כמה אשה (לקמן דף סד): ומיך ר"י דשק הוה מן השער של עוים וההיא מיקרי שער ולא נזפה ומה דקא דאיקרי נזפה עושים נגדים ולא שק ועל שם שמורטין אותה כמו נזפה התרגולין קרי ליה נזפה ואורי"י דכן משמע בפרק ראשית הגז (וחילין דף קג). דקאמר דראשית הגז אינו נוהג אלא ברחלים דאמר קרא ראשית גז לאנן ואחיה גזיה גזיה מגו כבשי יתחמם (ויאזי לא) ופריך תמס וילף גזיה גזיה מבכור ויהא נוהג אף בשוורים אמר קרא תמן לו ולא לסקו ופריך נזפה של עוים ליחייב אלמא נזפה לא היא בכלל שק:

הדר' ביה רבא מההיא. ומשום שלא יתלוק ההוא תנא דבי רבי ישמעאל אהך הדר ביה מההיא דלעיל ולא מהך דהכא ואית ליה לרבא אף כל לאתווי שרצים ואת"ה בריש יבמות (דף ד': ופס) היכי פריך הש"ס והא תנא דבי רבי ישמעאל לית ליה דרבא ההיא דהכא מין כנף מנא ליה דלית ליה הא רבא אית ליה דאף כל קאי אשרצים דאי לאו אף כל ה"ה דמיירי גבי שרצים בכל נגדים וכו' על ג' אכל השמא דאמר אף כל אמר ופשתים אצטרך או לרבות שלשה על שלשה בשאר נגדים אכל שלש על שלש בשאר נגדים לא וי"ל דהתם קאמר אליבא דרב נחמן בר יצחק דאמר אף כל לאתווי יצית דהשתא ודאי לית ליה דרבא דליתו מחייב שאר מינים בלתי: א"ה דרב פפא בשרצים והיא. תימנה לר"י דברים יבמות (גס וז' סט) משמע דלמא דבי רבי ישמעאל אף כל לאתווי כלאים כי היכי דליהו אמר ופשתים מופנה למדרש

עין משפט ור' מצוה

ק"א א מ"י ספ"ב מהל' כלס הל' א וס"ב וכלה כו. ע"ב ב מ"י ס"א מהל' כלס הלכ' יא: ע"ג ג מ"י ס"י מהלכות כלאים הלכ' א סמ"ג לאין דמ' טו"ע ר"ד סמ"ג דמ' ספ"ק א:

תוס' ישנים

א) וק"י דהא רב פפא דמרה משמע תתא מילתא דרבא דאמר כי לית ליה כ"י על ג' ונזפה לרב פפא נמי לא מרעין שאר נגדים אלא דוקא ששה על שלשה והא דקאמר לאתווי כלאים תימא ליה למיקט כלאים דמילתא דפסוקא דאמר ופשתים דוקא: ב) וי"ל דבשליה מהותא נפקא לן טמא שרן מובל טמא נפש יבשה לית למיפרך מה לשכן שכן טמא כעדה דאיכא למימר טמא חת יוצא אכל אמר ופשתים אחי לא יצא חת טמא חת יוצא דליפס נגעים דנגד ויד ויחזיק איכא למיפרך מה לנזר הכיה שכן שק טמא שן ופ"ח כלס: